

PARAULES DE VIDA

La vida en l'Esperit: el do d'intel·ligència

Entre els dons de l'Esperit Sant està el d'intel·ligència. Generalment pensem que les persones intel·ligents són aquelles que aprenen les coses amb facilitat i no necessiten fer un gran esforç per a comprendre-les. A primera vista, del do d'intel·ligència podríem pensar el mateix que del de saviesa: més que un do ens pot semblar una qualitat d'algunes persones. No obstant això, no podem oblidar que els dons de l'Esperit són per a tots els batejats. Per això no els hem de confondre amb qualitats humanes.

En l'Evangeli trobem alguns passatges on veiem que els deixebles no entenen els ensenyaments o advertiments del Senyor: no capten en un primer moment el sentit de les paràboles i Jesús les ha d'explicar (Mt 13,18 i ss.; 36 i ss.); no entenen els anuncis de la passió i discuteixen sobre el que els ha volgut dir en parlar de la seua resurrecció (Mc 9,32; Lc 9,45; 18,34); o interpreten d'una manera totalment equivocada un advertiment sobre la necessitat de guardar-se del llevat dels fariseus i saduceus (Mt 16,5-12). La causa d'aquesta dificultat per a entendre no està en el fet que els deixebles manquen de capacitats intel·lectuals o en que el Senyor parla d'una forma excessivament elevada per a ells, sinó en la «duresa de cor», en la resistència a configurar la pròpia vida des d'Ell.

Els deixebles no podran «entendre» els anuncis de la passió i la resurrecció si, mentre el Senyor els anuncia la seua mort i els explica la dinàmica de la seua vida, que no consisteix a ser servit sinó a servir i donar la vida en rescat per molts, estan discutint qui serà el més important en el Regne del Cel; seran incapaços de comprendre l'advertiment de Jesús sobre el llevat dels fariseus, que honren a Déu amb els llavis però el seu cor està lluny d'Ell (Mt 15,8), o es queden únicament en els preceptes externs de puresa però no els importa la veritat del que hi ha a l'interior de l'home (Mt 15, 15 i ss.), si la seua preocupació principal és assegurar-se el manteniment material.

Amb el do d'intel·ligència l'Esperit Sant ens obri a la comprensió de les paraules del Senyor. Però no estem únicament davant una comprensió intel·lectual, sinó d'un coneixement de Crist basat en una relació personal d'amistat que ens porta a viure en plena comunió amb Ell. Pot comprendre les seues paraules qui vol pensar com Ell, compartir els seus valors, sentir la seua passió pel Regne de Déu i, per això, està disposat a donar la vida per Ell i com Ell. Qui està unit al Senyor d'aquesta manera, arriba a ser una sola cosa amb Ell i a entendre els misteris del seu Regne. Pel do d'intel·ligència l'Esperit ens condueix a comprendre la coherència interna del missatge de Crist i a viure en sintonia amb

Ell i amb les seues paraules.

En els relats pasquals veiem que els deixebles van arribar a entendre plenament al Senyor i les seues paraules després de la resurrecció. En la trobada amb el Ressuscitat se'ls va obrir «l'enteniment per a comprendre les Escripures» (Lc 24,45), va desaparèixer la duresa del seu cor i van donar testimoniatge amb totes les conseqüències. En aquest temps de Pasqua demanem a l'Esperit que ens concedeixi arribar a la intel·ligència del misteri de Crist, i a viure'l plenament per a poder ser els seus testimonis en el món.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

EL MANIFEST POSTHUMANISTA (III)

Discerniment ètic

No hi ha dubte que el transhumanisme es presenta com una ideologia postmetafísica.

Des d'aquesta filosofia, les preguntes últimes o fonamentals són absolutament irrellevants, perquè no tenen cap resposta concloent. L'ànima del transhumanisme és pragmàtica i antimetafísica. En aquest sentit, és un producte ideològic típicament angloamericà, en la mesura que s'inscriu en la tradició utilitarista i pragmàtica. Es considera

que la filosofia primera, la que Aristòtil va anomenar metafísica, és un discurs estèril i absurd, ja que planteja qüestions que no tenen una resposta concloent i que no permeten, en cap cas, millorar la qualitat de vida de les persones.

La missió inherent al transhumanisme és millorar la condició humana i, d'aquesta manera, la qualitat de vida de les persones. Les preguntes d'ordre metafísic, ontològic o teològic, per interessants que siguin, es consideren supèrflues, estèrils, inne-

cessàries i, fins i tot, lingüísticament mancades de sentit (*a non sense questions*).

Tot i la manifesta actitud antimetafísica del transhumanisme, aquest moviment, però, es nodreix d'una filosofia de la història i d'una cosmovisió que no és qüestionada, ni sotmesa a la crítica. Hi ha una escatologia immanent que nodreix l'ànima del moviment i que, en cap cas, se sotmet a una anàlisi científica.

Dr. Francesc Torralba, doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

La vida en el Espíritu: el don de inteligencia

Entre los dones del Espíritu Santo está el de inteligencia. Generalmente pensamos que las personas inteligentes son aquellas que aprenden las cosas con facilidad y no necesitan hacer un gran esfuerzo para comprenderlas. A primera vista, del don de inteligencia podríamos pensar lo mismo que del de sabiduría: más que un don nos puede parecer una cualidad de algunas personas. Sin embargo, no podemos olvidar que los dones del Espíritu son para todos los bautizados. Por ello no debemos confundirlos con cualidades humanas.

En el Evangelio encontramos algunos pasajes donde vemos que los discípulos no entienden las enseñanzas o advertencias del Señor: no captan en un primer momento el sentido de las parábolas y Jesús se las ha de explicar (Mt 13,18 y ss.; 36 y ss.); no entienden los anuncios de la pasión y discuten sobre lo que les ha querido decir al hablar de su resurrección (Mc 9,32; Lc 9,45; 18,34); o interpretan de un modo totalmente equivocado una advertencia sobre la necesidad de guardarse de la levadura de los fariseos y saduceos (Mt 16,5-12). La causa de esta dificultad para entender no está en que los discípulos carecen de capacidades intelectuales o en que el Señor habla de una forma excesivamente elevada para ellos, sino en la «dureza de corazón», en la resistencia a configurar la propia vida desde Él.

Los discípulos no podrán «entender» los anuncios de la pasión y la resurrección si, mientras el Señor les anuncia su muerte y les explica la dinámica de su vida, que no consiste en ser servido sino en servir y dar la vida en rescate por muchos, están discutiendo quién será el más importante en el Reino de los Cielos; serán incapaces de comprender la advertencia de Jesús sobre la levadura de los fariseos, que honran a Dios con los labios pero su corazón está lejos de Él (Mt 15,8), o se quedan únicamente en los preceptos externos de pureza pero no les importa la verdad de lo que hay en el interior del hombre (Mt 15,15 y ss.), si su preocupación principal es asegurarse su sustento material.

Con el don de inteligencia el Espíritu Santo nos abre a la comprensión de las palabras del Señor. Pero no estamos únicamente ante una comprensión intelectual, sino de un conocimiento de Cristo basado en una relación personal de amistad que nos lleva a vivir en plena comunión con Él. Puede comprender sus palabras quien quiere pensar como Él, compartir sus valores, sentir su pasión por el Reino de Dios y, por ello, está dispuesto a dar la vida por Él y como Él. Quien está unido al Señor de este modo, llega a ser una sola cosa con Él y a entender los misterios de su Reino. Por el don de inteligencia el Espíritu nos conduce a comprender la coherencia interna del mensaje de Cristo y a vivir en sintonía con Él y con sus palabras.

En los relatos pascuales vemos que los discípulos llegaron a entender plenamente al Señor y sus palabras después de la resurrección. En el encuentro con el Resucitado se les abrió «el entendimiento para comprender las Escrituras» (Lc 24,45), desapareció la dureza de su corazón y dieron testimonio de Cristo con todas las consecuencias. En este tiempo de Pascua pidamos al Espíritu que nos conceda llegar a la inteligencia del misterio de Cristo, y a vivirlo plenamente para poder ser sus testigos en el mundo.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Celebració de l'Eucaristia a la Catedral el dia de l'Encarnació del Senyor

El dia 25 de març, festa de l'Encarnació del Senyor, a l'altar major de la Catedral se celebrà l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pel rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral. Aprofitant aquesta celebració, les Filles de la Caritat de la Casa d'Acollida de Tortosa, germanes Maria Teresa i Mercè, van renovar els vots de servei als més pobres i els de castedat, pobresa i obediència. Quan entren a la Companyia es consagren al Senyor per sempre, però cada any renoven els vots, vivint el seu carisma sota el guiatge dels seus fundadors: sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac. El seu apostolat amb els pobres, els més desvalguts i els empresonats, és molt dur. Sant Vicenç de Paül els deia que el seu claustre és el carrer i han de sembrar on faci falta.

El Sr. Bisbe en l'homilia va ressaltar que «les Filles de la Caritat, segons les seues Constitucions, tal dia com avui, volen renovar el seu Sí al Senyor. Un sí que ... es converteix en l'ofrena de la seua vida. El sí de Maria és un sí obedient, viscut amb pobresa i amb una ofrena de castedat i obediència a Déu. Un sí que l'han seguit i el segueixen moltes persones en l'Església. Demanem avui per les Filles de la Caritat, que no hi ha pobresa al món que allí no hi siguin. Que la Mare de Déu susciti vocacions per acompanyar els més pobres tal com fou inspirat sant Vicenç de Paül. Que així sigui.»

Donem gràcies a Déu per les germanes de la Caritat que des de l'any 1995 estan fent un gran apostolat en la Casa d'Acollida de Tortosa i en la pastoral del barri. Cal remarcar que la seua arribada a Tortosa va ser un dels fruits immediat del Concili Provincial Tarraconense.

I acabo amb unes paraules de sant Pau als romans sobre el ser-

vei i la caritat: «Acolliu-vos els uns als altres, tal com el Crist us ha acollit, per a glòria de Déu» (Rm 15,7). També un camí incomparable de l'amor i la caritat el tenim en la 1a Carta de sant Pau als corintis: «...si tingués tanta fe que fos capaç de moure muntanyes, però no estimés, no seria res» (1Co 13,2).

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem la gràcia de tenir ulls per a veure el drama dels nostres germans i germanes que són víctimes del tràfic de persones, i el valor d'actuar perquè les nostres comunitats estiguin lliures de l'esclavitud» (8 de febrer).

@Pontifex: «La fraternitat és el veritable remei a la pandèmia i a molts mals que ens han colpejat. Fraternitat i esperança són com medicines que avui el món necessita, juntament amb les vacunes» (8 de febrer).

@Pontifex: «Tots som responsables de la comunicació que fem, de les informacions que donem, del control que podem exercir sobre les notícies falses, desemmascarant-les. Tots estem cridats a ser testimonis de la veritat» (9 de febrer).

@Pontifex: «El que resa és com un enamorat: porta sempre en el cor a la persona estimada, vagi on vagi. Per això, podem resar en qualsevol moment, en els esdeveniments de cada dia: al carrer, en l'oficina, al tren...; amb paraules o en el silenci del nostre cor» (10 de febrer).

Recuperació de l'església del Poble Nou del Delta

El dissabte 27 de març, el bisbe diocesà beneïa les obres de restauració del temple parroquial de la Mare de Déu de la Cinta del Poble Nou del Delta. Una església construïda fa 65 anys quan l'Institut Nacional de Colonització va crear aquest nucli de població agregat al municipi d'Amposta, amb el nom de Vilafranco del Delta, i ubicat en la zona d'arrossars a la dreta de l'Ebre.

Malgrat la situació sanitària actual, però seguint les disposicions i protocols de les autoritats sanitàries, es beneïren les diverses parts restaurades del temple parroquial. Una obra efectuada gràcies al conveni creat entre el Bisbat de Tortosa, l'Ajuntament d'Amposta i la Diputació de Tarragona.

Amb la lectura de la crònica d'inauguració de l'església, el 2 de desembre de l'any 1956, pel bisbe Moll i Salord, s'iniciava una Missa amb l'assistència d'alguns veïns de la població i del municipi, i la participació del Sr. Alcalde i regidors d'Amposta.

El Sr. Bisbe, en la seva homilia, a més d'agrair el treball portat a terme gràcies a la creació del Conveni entre Bisbat, Ajuntament i Diputació, valorava la recuperació de l'església parroquial destinada

a ser, com ho havia estat durant tants anys, testimoni dels moments més transcendentals i significatius de la vida personal, familiar i col·lectiva d'aquest nucli de població.

Acabada l'Eucaristia, unes paraules a càrrec de l'arquitecte de l'obra i de l'alcalde d'Amposta donaren fi a l'acte.

Mn. Ramon Font

Missa del Diumenge de Rams a la Catedral

El dia 28 de març se celebrà a la Catedral la Missa del Diumenge de Rams. Commemoració de l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem i pòrtic festiu que dona inici a les celebracions de Setmana Santa.

Van concelebrar amb el Sr. Bisbe tres preveres, tots membres del Cabildo. A l'orgue, M.I. Víctor M. Cardona. Els cants va dirigir-los Joan Redó.

Amb els cants *Hosanna Filio David* i *Lauda Jerusalem, Dominum* s'inicià la celebració, i els celebrants van traslladar-se al fons de l'altar major i, des d'allí, el Sr. Bisbe beneï

les palmes. A continuació es van proclamar les lectures i, tot seguit, l'homilia del Sr. Bisbe.

Després del Credo i les pregàries, el bisbe Enrique encensà l'altar i la creu. Abans de la benedicció final, ens digué: «Us desitjo una bona Setmana Santa. Donem gràcies a Déu que aquest any podem celebrar els actes litúrgics, ja que l'any passat no va ser possible a causa de la pandèmia. Esperem que l'any vinent puguem celebrar-los com sempre».

Tot seguit ens donà la benedicció final.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Dimecres 12, online, a les 21.30 h, 5a càpsula formativa per a joves.

* Aquest acte pot canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. **Lleida:** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.

12. □ Dimecres [Fets 17,15-22,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. ro-

mà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prevere basc, fundador de la congregació del Sagrat Cor de Bètharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

14. ■ Divendres [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufrasi, bisbe i mr.

16. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) (o bé, més breu: 4,1-7.11-13) / Mc 16,15-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

«Els qui no estimen no coneixen Déu perquè Déu és amor»

Les paraules de l'Evangelí i de la segona lectura d'aquest diumenge són tan entranhables i profundes que gairebé només caldria anar-les meditant poc a poc. Parlen de l'amor. De l'amor del Pare i de l'amor de Crist als seus deixebles: *Jo us estimo tal com el Pare m'estima*. Com a conseqüència, ell es converteix en el model del nostre amor: *El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*. Però no ens equivoquem: estimar no és fàcil, cal lliurar-se totalment als altres. Per això diu: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*. Ara bé, estimar ni que ens costi no és sinònim de tristor: *Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena*. Una nova prova que Crist ens estima és que ja no som criats: *A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit al meu Pare*. Jesús no es guarda cap secret per a ell sol, ho comparteix tot amb els deixebles perquè els estima. I perquè els estima els ha escollit: *No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre*. Sentint-nos estimats i escollits, podem comunicar a tothom com Déu ens estima en Jesucrist i vol que siguem sempre feliços. Conscient d'aquest amor universal Pere, i els altres creients, han de canviar els seus esquemes i batejar també un pagà: *Qui pot excloure del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant com nosaltres? Perquè Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé de qualsevol nacionalitat que sigui*. I Joan, a la segona lectura, ens dona la gran definició: *Déu és amor*. A partir d'aquí s'entén tot. *Hem d'estimar-nos els uns als altres perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu*. Només estimant entendrem Déu. No ens cal res més: sentir-nos estimats per Déu i estimar com Crist ens ha estimat. *Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant el seu Fill pels nostres pecats*. Ell és el model i la mida de tot amor.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.»

Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grans deses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació. O bé: Al-leluia.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace aceptación de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.»

Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedaran unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación. O bien: Aleluya.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / Revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor.

En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»